

ולחציע לקונגרס. הפעם לא היה לוועדה זו עבודה, כי המוס"ם בדבר
סגור התנהלה התנהלה ישר בין הספלגות. הפעם החלטנו לכנס את הוועדה-
כי ראינו שבמוס"ם מיוחד עם המורתי לא יצא כלום.

המורתי הציע כמקסד שלו לא את הרב ברלין אלא
את הרב פישמן. אחדים בהסכנו דרשו לסרב לפישמן ונדרוש רק הרב
ברלין.

הרב אומסרובסקי בא אצלי ואמר לי שאם אנו רוצים
את הרב ברלין יש רק להבטיח משהו בהתנהלה לרב פישמן. דחייתי הצעה
זו. אמרתי - תבחרו אתם את אשר תבחרו, זה לא ענייננו. כי לא
ראיתי שבדאי לנו לריב עם מורתי לסוכה ברלין. התנהלותו של הרב
ברלין בקונגרס עם היחז סכועה. סגור יצא "השביתת" של המורתי,
ולא סגאחי כל יסוד לריב את ריבו. מקסדו של מורתי הוא עניינו
של המורתי. פישמן אמנם אינו אדם חביב ביותר וחשוב ביותר, אבל
לא ראיתי עדיין את גדולתו הציונית והאנושית של הרב ברלין.

והתנהנו למורתי שהוא יכריע. אולם הפועל המורתי
לא וויתר. שפירא שאלני אם אסכים שהוא יבחר לסגור בקונגרס.
אמרתי - לא. והפועל המורתי עמד בסרובו. ביום האחרון לקונגרס
נקראת הוועדה המסדרת. אני כבר לא יכולתי לעמוד על רגלי, וגשארתי
במלונאי. אולם ע"י המזרח המליפןן עמדתי בקשר עם הנעצת. רחז,
יו"ר הוועדה המסדרת הציע הצעה חסכנה. מורתי הודיע שהוא מתנגד.
קבוצת ב' הודיעה אז שהיא מסכימה לשבעה - גם בלי המורתי. בשטעק
זאת המורתי חזר מדעתו - והסכים. התנהלה נולדת. והתעקף הפנסם-
סית של שבעה קמת.

לישיבת הנקילה באחי - בשאריה כזוחתי. היחז זו
ישיבה נאם וחזונה.

נשיקות

אבא.

טרוגן, טו אלול תרצ"ח, 13.9.55

גאולה ועמם חיקרים -

אחמול לבנוח קרב נמקח אמא לוונציה ומחר היא

מפליגה משם, ובעוד ששה ימים תגיע לחיפה. חלכתי אחרי הצהריים

ללוח את אטא בלוצרן, ורק בערב טבחי לבפרי.

מפחד אני שהמפלגות הארכות ששלחתי לכם היו למשא

עליכם. ואיני בטוח אם אתם קוראים אותן במלואן, - ואם קראתם איני בטוח שכול חיה מובן לכם. אני ככל זאת אמשיך, כי יש לי עוד שני פרקים חשובים - סלבר הערכת הקונגרס בכלל.

וטרם אגש לשני הפרקים האחרונים אסיים את הרכב

ההנהלה.

בחצעה השבעה נתכוונתי לשלש דברים: א) קואליציות

רחבה, ב) הנהלה קטנה, ג) אישים מרכזיים. שני הדברים הראשונים עלו בשלמותם, הדבר השלישי - ברובו. ויצמן חזר לנשיאות, אוסיסקין נשחתף להנהלה, אם כי רק למחצתו רופין שלא נכנס להנהלה נבחר לראש ועדת החיבון (עמית חביון) עם זכות הצבעה בהנהלה בסגלות כלכליות ברם לא כל חברי ההנהלה הם "אישים מרכזיים", ולא כל המפלגות נתנו להנהלה את מיטב אישיהם. זוהי בלי ספק נקודה חלשה של ההנהלה. אני מצטער באופן מיוחד שברל בצנלסון לא נכנס להנהלה במקומי.

אולם איני מסכים לאותם הספקרים הסוענים שכוח הפועלים נחלש בהנהלה

זו. בהנהלה הקודמת היו לנו 4 בחוץ 9, הפעם 3 בחוץ 7. באופן סתימטי יש לנו עכשיו פחות ב-1/63 (27/63-4/9/-/28/63).

אולם החיסוב המוליסטי אינו מודחה עם החיסוב האימסטי, מקורם

היו שאר 6 חברי ההנהלה של מפלגת אחת, עכשיו יש 4 של שלוש מפלגות:

2 של א', 1 של ב', 1 של מורחי. למעשה ההנהלה היא ההנהלה

שבירוסלים, וכאן יושבים 6 חברי ההנהלה: 3 של הפועלים, אחד אחד

של כל שאר שלוש המפלגות. בכל שאלה עיקרית שהיא מחולקת בינינו

ובין חיסין יש בהנהלה רוב מוצק ובטוח שלנו. אנחנו שלש פלוג

גרינבוים. איני יודע אם מיכס האישי של שני חברי ההנהלה החדשים -

מישמן ורוסנשטרייך, אולם על יסוד אובייקטיבי יש להניח שהם ירצו

לעבוד איתנו בשלום. אחרת לא חיה לחם ענין לחכנס להנהלה. חלא

לא נעלם מהם שהם מיעוט, בעצם כל אחד הוא רק אחד בחוץ שבעה. כי

לא בכל השאלות מודחות שתי המפלגות תאלו.

כמה מן החברים קיבלו בלב קשה את יציאת לוקר

מהנהלה. כפרק שאכחוב עוד אולי על כניסתי להנהלה יחברר קצח

ענין זה. אולם איני מקבל עמדת חברים אלה. אין לראות כל

כל פגיעה פוליטית או סוסרית ביציאת חבר שלנו מתנהלת. חנועתנו
וחבריה צאיכים לדעת טאין העמדת בתנהלה הציונית גולח חכוחרת אל
פעולתנו. העבודת בתנועה (בתסחדרות או במפלגה) אינה פחות חשובה.
(לדעתי יותר חשובה) מפעולת בתנהלה. חברות בתנהלה לא צריכה
לתיות חסידית. זוחי שליחות - ולא קנין או נכס איזי, ולחנועת
יש הזכות (והחובת) לתחליף חברים לפי צרכי חהנועה. אני סאסין
שפעולת לוקר בתסחדרות חחית לברכה גם לו גם לחנועתנו. ביחוד
בשבילי - כי בישוב ארבע שנים כלונדון חיה נחון לחנתק סהחנועה,
וזוחי חסכנה הגדולת ביותר מעוית לחבר חקובר בתנהלה. רק סי
שיש לו סגע נמשי עמוק עם חהנועה רשאי לתיות שליחה. וסגע זה יש
לחדש על ידי סגע מחשי - פויסה בענינים, בפעולה, במסיבות חברים,
ומיפול בעניני הצבור.

בתוכנו אין בעלי מקצוע, שידיעויותם וסומחיותם

מכשירות אוחן לתנהלה, מלבד משח ובסקצח גם קפלן - אין חברינו

עובדים בהנהלת לרגל מלאכתם חמיוחדת, וכל אחד מהם אפשר וראוי

לתחליף מדי פעם לפעם.